

A-808

PP-456 A808

A-808

1889

arh. eus.
A

EFU-456.

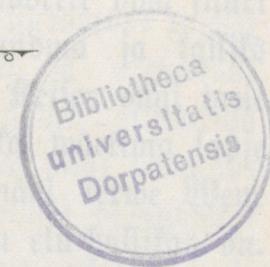
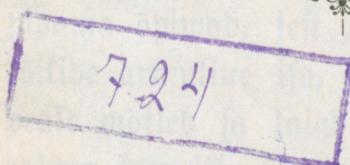
A 808.

Keisri ja isamaa Laulud.

Eesti rahwakoolidele

wälja antud.

Hind 15 kop.

Riias.

Trükitud Mülleri kulu ja firjadega (Herderi plats Nr. 2).

1889.

Дозволено цензурою. Дерптъ, 16 Января 1889 г.

2/26512

Top 50 Books

Lesson a.

Nagu teada, kannab meie Kuratori herra väsimata selle eest hoolt, et tema juhatuse all seisva Tartu õpekonna koolielu igapidi kõrgema järjele töstetud saaks ja et ka meie rahwa koolide läbi tööline waimuharidus rahwa seas illa enam kasvaks. Kool ei pea aga mitte ükski lapse mõistust, waid ka lapse südant harima ja seda jumalakartuse, isamaa ning kõige hea ja auu armastusega täitma. Seks on peale muutarvis, et meie lapsed ju noorelt oma suurt Keisrit ja isamaad tundma ja kalliks pidama õpiwad, seest meie Keiser ongi meie kõikide armuline isä, kes ka wääetima lapse peale mõtleb ja laial isamaal terve Wene rahwa korraliku ja õnneliku elu hallikas on. Keisri sõna kuulda ja Keisrit armastada olgu siis peale jumalakartust wanade ja noorte ülem ja parem kohus. Noored aga

õppigu aegsaste seda armastust Keisri ja isamaa vastu südamesse wõtma ja selle-päraast on kõrge Kuratori herra ju mitugi korda soovi awaldanud, et nooresoo äratuseks ja kaswatuseks üks Eesti raamat kõlku seatud saaks, kus kõige ilusamad Keisri ja isamaa laulud, mis tänini Eesti keelus tehtud, korjatud ja koguna ära trükitud on. Nõnda läib siis nüüd see raamat välja, tuleb kõige Eesti koolilaste kätte ja peab nende südametes suurt ja head wilja kandma. Lapsed ja wanemad saavad seda waimustusega vastu wõtma ja selle eest sooja tänu andma.

Lastele raamatu laulusi lugeda ja pähä õppida andes peab koolmeister muidugi laste arusaamise ja wanaduse järje järele läima, sest et raamatuist mitmesugusti laulusi leitakse, raskemaid ja kergemaid. Wallakooli täie õpetamise ajaga wõib aga iga koolilaps raamatu kolm jagu lõpetada ja mitu Keisri-, isamaa- ja sõjalaulu pähä õppida.

Andku Jumal rohkelt õnnistust!

Sisukord	Lehekülg.	
78	nõunagi dela žuig	82
86	nõunagi žontra uff	88
92	Inam Inzööll	92
104	otti ſoomuig	12
108	elo stomannat umm nõomagi uff	12
114	nõunagi	12
124	Innolajöö emuig	12
134	Innolajöö õig	12

Sisekord.	Lehekülg.
1. Wene Keisrlaul	7
2. Keisrlaul	7
3. Palju aastaid	8
4. Keisrile.	9
5. Palwe Keisri eest.	10
6. Palwe Keisri eest.	11
7. Kiitust Žsandal' taewas	12
8. Tänulaul	12
9. Jumal taewast, õnne anna	13
10. Keiser ja isamaa	15
11. Kiitust Sul', kiitust	16
12. Wenemaa, nüüd täna ja	16
13. Mu Keiser elagu	18
14. Truuduse laul	19
15. Keisri sündimise päewaks	20
16. Põline Tamm	21
17. Õite Kroon	23
18. Noor Tamm	24
19. Auujärjepärijale	26
20. Kroonimise päewaks	27
21. Kroonimise laul	28
22. Ülematele	30
23. Ülematele	32
24. Iša sõnad	33
25. Kus on mu isamaa.	34
26. Ole julge	35
27. Seisa ikka minu ees.	36

	Lehekülg
28. Ilus oled, isamaa	37
29. Mu armas isamaa	38
30. Võõral maal	39
31. Isamaast ikka	40
32. Mu isamaa, mu wanemate ase	40
33. Isamaa	41
34. Wene sõjalaul	42
35. Sõjalaul	44
36. Sõja ajal	45
37. Sõtta	46
38. Lipulaul	47
01.01
11.02
21.03
31. ——. Isamaast ikka04
41.05
51.06
61.07
71.08
81.09
91.10
01.11
11.12
21.13
31.14
41.15
51.16
61.17
71.18
81.19
91.20

1. Wene Keisrilaul.

(Боже, Царя храни!)

Jumal, Keisrit kaitse sa!
Wägewal wõimul
Walitse, Keiser, meid liitusets!
Waenlaste kartus Sa,
Digeuslif Keiser!
Jumal, Keisrit kaitse sa!

2. Keisrilaul.

(Wiiſi järele: Боже, Царя храни !)

Jumal, Keisrit kaitse!
Kaitse Ta trooni,
Kaitse, oh kaitse me' wõitudo! Pead!
Tee Tale järgest head,
Omnista trooni!
Jumal, Keisrit kaitse sa!

Jumal, Keisrit kaitse sa!
 Wägew ja wisa
 Igawest' olgu Su walitsus!
 Jäädaw Su armastus,
 Ihamaa iša!
 Jumal Keisrit kaitse sa!
 Jumal, Keisrit kaitse sa!
 Walitse väega,
 Õnne, oh õnne loo alamil!
 Hirmu too waenlasil'
 Tugewa käega!
 Jumal, Keisrit kaitse sa!

3. Palju aastaid!

(Многи лѣта!)

Digeuslik Wene Keiser,
 Palju aastaid ela Sa!
 Nii me' wanemadki laulsid
 Ühes meeles lõpmata.
 Kooris walju seda laulu
 Kordab nüüdki Wene maa,
 Waata, kuis see laul maailma
 Täidab Wene nimega!
 Laulu kajaks iga poole oot
 Lendab Venemaa hurraa

Kaukasusest Altai mäele,
 Dneprini Almuri sta.

Seda lauldes nüüd ep läksid
 Üle Balkani me' wäed,
 Murdsid Stambuligi uksed,
 Wöitsid Griwani mäed.

Kõlagu siis iga süda,
 Vastu iga ilma kaar
 Meie laulust: palju aastaid
 Ela, usklik Wene Tsaar!

Wene keelest.

4. Keisrile.

Sa maa peal taewa asemik,
 Sa meie õnne looja,
 Sa Jumala ees alandlik,
 Sa kuldse põlwe tooja,
 Kui juht nii käid Sa meie eel
 Küll kõige hea ja kiidu teel,
 Oh armuline Keiser!

Sa oma rahwa hiilgaw täht,
 Eks ikka Sina walwa,
 Sa Wene au ja Wene eht,
 Et keegi meid ei salwa,
 Sa rahuajal riigi tür

Ja waenus kindlam kaljumüür,
Oh vägewartem Keiser!
Küll on maailmas suuri maid,
Kõik siiski Wenest nõrgem,
Küll palju kõrgeid kuningaid,
Ent Sina kõigist kõrgem,
Sa suurem ja Sa wagusam,
Sa heldem ja Sa armukam,
Oh jumalkartlik Keiser!

Lembit.

5. Palwe Keisri eest.

Onnista, oh Jumal taewas,
Keisrit, kes meid walitseb,
Ole Tema rõõm ses waewas,
Mis Ta meie pärast näeb!
Kõige alamate palwe
Tõuseb üles südamest:
Ole meie Keisril' helde,
Seisa ikka Tema eest!

Tema on Ta suures riigis
Dige rõõm ja hõela hirm,
Tema ees on ikka walmis
Hõelal' nuhtlus, õigel' arm;
Kõik, kes õigust armastawad,

Paluwad siis südamest:
Ole meie Keisril' helde,
Seisa ikka Tema eest! liel otsan
Tema käsku kuulda, Teda
Armastada alati,
Alamad! kõik nõudkem seda tirsin,
Kunni elu otsani!
Nii kui kaljud findlast' seiswad,
Seisku meie triuudus ka,
Meie Keisri elupäewad,
Jumal, laua pitkenda!

J. W. Jannsen.

6. Palwe Keisri eest.

Jumal, sinu ees ma olen
Wandund triuudust Keisrike,
Usus sinu ligi tulen,
Palun joudun omale:
Wiimse weretilgani
Wannet täita surmani!

Taewa isa, wõta täita
Keisrit oma waimuga,
Taewast wõitu Temal' näita
Kurjal pääwil armuga,
Et kõik Tema warju all
Auults elatsume sul!

Peleta kõik pimedused,
Mis Ta wastul sõdiwad,
Kauta kõik kadedused,
Mis Ta rahu rikuwad!
Issand, oma armuga
Keisrit kõrgest kaitse sa!

S. Kondt.

7. Kiitust Issandal' taewas, kiitust!

(Слава Богу на небѣ, слава!)

Kiitust Issandal' taewas — kiitust
Meie Keisrile maa peal — kiitust!
Ärgu Ta iial wanane — kiitust!
Ärgu Ta kuldkuub iial kaugu — kiitust!
Söjaratsud Tal iial ei waugu — kiitust!
Truuks jäägu Ta truuid teenrid Tal' — kiitust!
Et meile paistku õigus Wene maal — kiitust!
Kaunim kui hele päike taewa all — kiitust!

Wene keelest.

8. Tänulaul.

Sa warjad, Jumal, vägewaste,
Siin oma salvitud ja wõitud meest,

Ta trooni hoiad tugewaste,
Tal oled kaitsjaks filbiks kahju eest;
Sest rahwa healed hüüdwad rõõmu wäest
Miljonist suust sul' tänu südamest!

Sa annad Temal wõimust, väge
Siin maha murda wastaliste wäed,
Sest Tema kroon on õigus, töde,
Ei Tema ees ei kesta kurjad käed;
Sest rahwa healed hüüdwad rõõmu wäest
Miljonist suust sul' tänu südamest!

Su waimu kallad Tema peale,
Sa täidat Teda halastusega,
Ta kuuleb hädaliste heale
Ja aitab kõiki armastusega;
Sest rahwa healed hüüdwad rõõmu wäest
Miljonist suust sul' tänu südamest!

S. Kondt.

9. Jumal taewast, õnne anna!

Jumal taewast, õnne anna
Meie kalli Keisrile,
Armu hoolt Ta ette kanna,
Soowi rahu Temale!
Mis ka tahad peale panna,
Teda kaitse heldeste,

Jumal taewast, õnne anna inoort n
Meie kalli Keisrile!
Laialt ulatab Ta seadusidot n
Üle maade kaugede, n n n n n
Tema järje sambad headus,
Arm ja triuudus tööste,
Tema järje põhi õigus,
Õigus igauhelle —
Jumal taewast, õnne anna
Meie kalli Keisrile!
Rahwa õnne Tema püüab,
Ülekuut karistab,
Aina kurjadele hirmuks
Tema mõõka keerutab,
Head teha, rõõmustada
Tema üksi armastab —
Jumal taewast, õnne anna
Meie kalli Keisrile!
Orjajutad peastis lahti,
Itke wöttis kaela pealt,
Saagu Tema rõõmu näha
Omaßt waewast siit ja sealt,
Kaua elagu ja kuulgu
Laste laste tänuhealt:
Jumal taewast, õnne anna,
Meie kalli Keisrile!

Geslaste Tastku-Laulit.

10. Keiser ja isamaa.

Onne me' Keisrile,
Onne Ta Kojale
Ja riigile!
Sind, Jumal, täname,
Sult, Issand, palume
Onne ja õnnistust
Meie Keisrile!

Onne me' Wene maal'
Ta Keisri warju all,
Onne me' maal'
Issand, oh õnnista,
Et kõik wõiks õitseda,
Mis Wene kasuks on,
Onne Wene maal!

Ei wõi meid waenlased,
Olgu ka wihased,
Siin hirmuta':
On Jumal taewas weel
Ja Keiser trooni peal,
Siis pole hirmu meil —
Onne Wene maal!

J. W. Jannsen.

11. Kiitust Sul', kiitust!

(Славься, славься!)

Kiitust Sul', kiitust, me' Wene Tsaar!
 Issandaast antud meil', Keiser ja Tsaar!
 Olgu ilmsurmlik Su keiserlik sugu,
 Wene rahvast ta õnnistagu!
 Kiitust me' Keisrile,
 Hurraa, hurraa, hurraa!

Wene keelest.

12. Wenemaa, nüüd täna sa!

Kes on see mees, kel' laulda kse
 Nii suure röömuga,
 Et igal pool, kus kuulda kse,
 Seal heliseb hurraa! ?
 See on ju meie Keiser hea,
 Kes röömust röömustab,
 See miljonite helde Pea,
 Kes armus armastab!
 Seest Wenemaa, nüüd täna sa,
 Sul on suurt asja tänada
 Su Keisrit röömuga!

Kes on, kes õigust armastab
 Ja puha st eluviit,
 Kes ise kõigil õigust teeb, —

Karmi kuub ehk pehme siid —
 Kes kadedust ja kawalust
 Ei sallि iialgi?
 See on ju meie Keiser hea,
 Auu Temal' alati!
 Seest Wenemaa, nüüd täna sa,
 Sul on suurt asja tänada
 Su Keisrit röömuga!

Kes on, kes hädas awitab,
 Teeb head waestele,
 Kes alamate koormat näeb
 Ja aitab heldeste,
 Kes rahu nõuab rahu heaks
 Ja tüli lõpetab?
 See on ju meie Keiser hea,
 Kes armus walitseb!
 Seest Wenemaa, nüüd täna sa,
 Sul on suurt asja tänada
 Su Keisrit röömuga!

Kes on nii kallist ehitud
 Kuldkuue, Krooniga,
 Kes saab nii väga armastud,
 Et hea meelega
 Kõik jätaks wara, elu ka
 Ta kalli elu eest?

See on ju meie Keiser hea,
Auu Temal' kõikidest!
Sest Venemaa, nüüd täna! ja,
Sul on suurt asja tänadai.
Su Keisrit röömuga!

Olgu Jõhannat üürin jõnni. J. W. Jannsen.
Wene vahendat nõen tundu no lu
Ritka! me selgumoot triaia! u
Hurras, hurras!

13. Mu Keiser elagu!

Mu kõige kallim lauluheal
On minu Keisrile,
Kes isamaa aujärje peal
Teeb õigust kõigile!
Sest alati ma röömsaks saan,
Kui Tema nime nimetan —
Mu Keiser elagu!

Kui süda wanematel' lõob,
Nii lõob ta Keisrile,
Kes õigust mul' ja head teeb
Kui isa lapsele,
Ei ole minu filmad näind,
Et Ta mul' iial liiga teind —
Mu Keiser elagu!

Kui oma isa armastan
Ma Teda alati,

Ma täidan ja ma auustan
Ta läksku surmani,
Ta alam ma, mu Keiser Ta,
Sest kõigest hingest hüüan ma:
Mu Keiser elagu!

Ma tean küll, ei ole Tal
Suurt röömu kütusest,
Ent Teda liita alamal'
Teeb röömu südamest,
Ta on mu Keiser armuga,
Sest kõigest jõuust laulan ma:
Mu Keiser elagu!

J. W. Jannsen.

14. Truuduse laul.

Waga waimustuse sunnil
Tõstkem filmad ülesse,
Wandugem nüüd pühal tunnil
Truudust oma Keisrile!
Meie wande lõpp ja lisa
Olgu nüüd ja pärastki:
Kes meid armastab kui isa,
Sellel' truudust surmani!

Andku Jumal Tale taewast
Kaua, kaua elada,
Lunastagu igast waewast
Teda lange kätega!
Meie wande lõpp ja lisa
Olgu nüüd ja päästki:
Kes meid armastab kui isa,
Sellel' truudust surmani!

Kindlam veel kui kindel kalju
Ehk kui piidad rauased,
Seisavad Ta ümber palju
Miljonite südamed;
Nende wande lõpp ja lisa
Olgu nüüd ja päästki:
Kes meid armastab kui isa,
Sellel' truudust surmani!

Harry Jannsen.

15. Keisri sündimise pääwaks.

Hurraa! nüüd Gesti wennad, laulge
Ja olge rõõmsad hulgani!
Kõik pašunad ja kellad hüüdke
Nüüd riigi rajast rajani!

See kallis päew on jälle tulnud,
Mil meie keiser sündinud,
Suur armu Jumal seda annud,
Sest saagu rõõmsast pühits'tud!

Nüüd tuletagem oma meeles,
Kui palju head Ta meile teind
Ja tunnistagem iga keele:
Kõik aši paremaks on läind!
Ta meeles seisab kõige häda
Ning ta on walmis aitama,
Ka Gesti rahwas tunneb seda
Ja tahab lauldes tänada.

Mis on see kõige parem tänu?
Eks see, et ikka paluda,
Et Jumal Tema kallist elu
Meil' kaua wõtaks pitkenda'
Ta seadust wüibimata täita
See olgu meie ülem töö
Ja igal ajal rõõmsast laulda:
Onn meie kalli keisrile!

3. W. Jannsen.

16. Põline Tamm.

Kui armulik Jumal maailma lõi,
Või päikse ja hiilgawa tähe,
Siis awara Alia ka ette ta töi,
Kus tuuled ja marud ei mässata wõi,
Kus päikene looja ei lähe,
Et taimedel oleks seal kasvada maad,
Kui tulewad kurjad ja koledad a'ad.

Need ajad küll tuliwad liireste,
Maailm tahtis hukka minna.
Seal Jumal siis kuulutas Tammele:
„Su sugu, see kašwagu taewasse
Ja paistugu üle maa pinna,
Et warjuks sa oleksid marude ees
Ja Kotkad wõiks pesita oksade sees.“

Tamm kašwis nüüd kalju seest kaljuna
Ja ulatas pilwini üles
Ja paistus siit üle maailma magi
Ja Taimel sed Aliaßa laiassa —
Kõik leidsiwad warju ta füles,
Ja Kotkas, see lindude kuningas,
Siin Põlisel Tammel ta pesitas.

Kas tunned sa warju, mu isamaa,
Kui huluwad tormid ja tuuled?

Kas tunned sa warju seest Tammesta,
Kes kaswanud üle pilwede raa,
Kui pikset sa kätkimas kuuled?
See Tamm on me Keiser, oh isamaa,
Ja Kotkas, see lendab Ta wõimuna.

Europa ju tarretab püsside all,
Kõik mered täis raskeimat rauda;
Kõik waritseb riigi ligidal
Ja rahwused turtsuwad tuhinal:
Üks kaewaks seal teisele hauda —
Et saagu siis sõudema sõdade sõit:
Me Tsaaril on wõimus, me Tsaaril on wõit!

A. Grenzstein.

17. Õite Kroon.

Kui õnnerikkal õiekuul
Maa hõiskab taewa mususuul,
Siis tuleb helde Jumal
Ja waatab alla ülewelt
Ning saadab wihma pilwedelt
Ja lastet koidukumal.

Kui Jumal mõne aja eest
Nii tuli jäalle taewa seest,
Siis sündis imelugu:

Ta leidis Šie ilusa
Ja Kaunikese kaunima —
Oh hõisla, õie sugu!

Kann kasvis kaugel wõõral maal
Ja õitses kuulsaal mere raal,
Kann kasvis kaunist juurest:
Kes õitses nõnda õrnasti —
Ei seda poldud poolegi
Weel leitud ilmaast suurest.

Ja Jumal wöttis heldeste
See kanni oma kaitsele,
Suurt armu Tale andis:
Ta otsis Aia awara
Ja wöttis Šie õitsewa
Ring sinna Aeda kandis.

Siin õitseb Sis nüüd õnnella
Ja paistub Šite Kroonina
Küll üle maa ja linna!
Oh hõisla, hõisla, isamaa:
See Sis on sinu pinnalla —
Ta sinu Keiserinna!

A. Grenzstein.

18. Noor Tamm.

Dis kasvis suures Aias,
Nii armsas, lahes, laias,
Kus õisi otsata;
Ja tammed, maru matjad
Ja külma hoode latjad,
Suurt Aeda hoidsid müürina.

Dis kuulsa Aia rajal,
Ta õises Tamme najal,
Tamm taewa kojasta,
Kel oksad hiiglasuured
Ja kaljukindlad juured,
Joob otsatumast ojasta:

Kui taewas määratumas
Kord roosiloitu kumas —
Aed hakkas hõiskama,
Sest Šie ilu ehtel
Ja Tamme lehkwal lehtel
Taim tärkas maa seest Tammena.

Seal laulis kumaw loitu
Ja päikse lõune loitu,
Ööl tähed hüüdsi wad:
„Noor Tamm toob tuulewarju,

Aed kannab kaunid marju!
Ja pilwist pilksid pisarad.

Tamm tõusis taewa kajal
Ja kasvis suurel ajal,
Wõis pilwi pilluta!
Mu isamaa, oh tea;
Sest Tammest kinni pea —
Ta Wene Troonipärija!

A. Grenzstein.

19. Auujärjepärijale.

Oh Jumal, kaitse armus heldest'
Auujärjepärijat ta auus
Ja ehita sa teda kõrgest'
Su wäega, et sinu jõuus
Ta kaswaks suureks isamaal
Küll oma suure Isa naal!

Las' teda, Issand, wahwaks saada
Ja wägewaks meil' rahwa ees
Ja wanemate jälg'i jäädva
Ja teha kõik su kartuses,
Kui tuleb päew, mil temal ka
Saab trooni peale astuma.

Oh Issand, önnista ja hoia
Sa teda kõige kahju eest,
Su waimuga sa teda wõia,
Ta peale waata taewa seest,
Oh anna temast heldeste
Suurt lootust Wene rahwale!

J. Kondt.

20. Kroonimise päewaks.

Issand Jumal, wõta kaitsta
Meie Keisrit armuga,
Anna Tale rohkest' maitsta
Oma heldust lõpmata,
Hoia oma wõitud meest
Pahareti nõuu eest!

Täna pandi Tema pähä
Kroon, Ta walitsuse au,
Küll on raske kuldne ehe,
Kui ei tule sinult nõuu,
Anna abi Temale
Seda kanda julgeste!

Kuldkroon kaduv, kallimaga
Keisri pead ehita; Heldust, õigust, waprust, önne

Tale krooniks walmista!

Kaua Tema elagu,
Eglukrooni pärigu!

Kingi Keisril' rahupäewad,
Kindlaks tee Ta walitsus,
Tõusku töde, õigus, rahu,
Kaduga kõik kõverus,
Et kõik rahwas Tema ees
Elaks auusa elu sees!

Issand Jumal, wõta kaitsta
Meie Keisrit armuga,
Anna Tale rohkest' maitsta
Oma heldust lõpmata,
Hoia oma wõitund meeßt
Pahareti nõuu eest!

Laulud ja Lound.

21. Kroonimise laul.

Ju walgund walus filmaveži,
Mis kaua nuttis kallimat,
Ju lootus paled puhtaks pesi
Ja pühkis filmist pišarad
Ja usalduse armsad tiiwad
Kõik kahtlust meilt ja kartust wiivad.

Aleksander see on, kes kahtlused kautab
Ja Wenemaa waenlased põrimusse wautab,
Aleksander see on, kes usaldust toonud
Ja haawatud rindu on armastust loonud,
Aleksander see on, kes hõiskawaiil huulil
On põhja ja lõuna ja hommiku tuulil,
Aleksander see on, kel' sooviwad head
Kõik ilmamaa riigid ja kroonitud pead.

Ennäe, lipud lehiwad,
Kuldehted ja hõbe ehiwad
Moskwa linna!
Kuid kallim eht ja kroon
Ta ise, kelle troon
Ja Keiserinna!

Kas kuuled healt, mis hüüdwad Kreml'i
wallid

Ja pasunad ning kellad wasssel suul,
Kas imeteleb film ja hõiskab huul,
Mis toredus ja ilu täitwad saalid!
Kas ehteid näed, kuis kaunid nad ja kallid
Auurongil pärjaks nagu õilmeld puul,
Kas mõistab meel, kas aimab asja luul,
Miks würstid koos ja noores röömus hallid!
Kas kuuled healt, mis hüüdwad Kreml'i
wallid
Ja pasunad ning kellad wasssel suul?

Peakirikusse kõrged wõõrad läewad
 Ja pühas paigas Keiser seisatab
 Ning pooles ringis saatjad seisma jäewad,
 Kõik pühahiselt waga palvet teewad
 Ja niga süda tänu ohwerdab —
 Siis Riigi Issa peas nad Krooni næewad!

Suur Keiser istub, kaasas Keiserinna,
 Aunjärjel Kremlia saalis iluga,
 Aunkartes ligi mitme maa ja linna
 Saatkonnad ast'wad õnne soowima,
 Ning suurte järel wäiksem sammub finna,
 Gestlane, argselt hüüdes õnnela:
 Oh helde Keiser, wägew, suur ja wahwas,
 Truu igawest' on Sulle Gesti rahwas!

J. Bergmann.

Gillot

Ilus leibhoit õlles gnu domisq d
 Ilud dntiöd si mli õletemi s

22. Ülematele.

Oh Issand, kes sa iset seadnud olni
 Su tarkuses sii ülemad dntiöm s
 Ja oled nii neil' wõimustiannud,
 Kui näind sa tarwis olewat,
 Oh lase, et me' nende all
 Sii auks elaksime sul!

Oh anna meile alamaile
 Uht sõnakuuljat südant sa,
 Et annaksime auu neile,
 Kõl' tarwis, nii kui läsknud sa,
 Et wõiksimi sii rahu sees
 Me elada su kartuses.

Oh keela wastupanemised,
 Mis nende meeled kurwastab,
 Ja kurjad nõuupidamised,
 Mis rahwa rahu kautab;
 Las' õigus, tõde igal a'al
 Sa õitsta ikka meie maal!

Kõik kirikud ja koolid laitse
 Sa Issand, oma armuga,
 Reid selget waimurooga lase
 Sa meile rohkest' jagada,
 Siis sinu riik sii wõimusti saab,
 Kõik kurja ära kautab.

J. Kondt.

23. Ülematele.

Jumal, oh wõtku sa
Ülemaid õnnista'
Heldeste teal,
Waimuga walgusta,
Armuga ehita
Neid ikka ilma peal,
Ikka ilma peal.

Ülemad rahwaga
Elagu waewata
Rahu sees teal,
Siis meie isamaa
Väheb ka õitsema
Küll iga paiga peal,
Iga paiga peal.

Ei muud kui helde meel,
Ei muud kui armu keel
Elagu teal,
Ja Keisri armastus
Ja Keisri auustus
Ja lootus Issa peal,
Lootus Issa peal!

A. H. Willigerode järele.

24. Isa sonad.

Minu isa ütles mulle:
„Prii on jälle meie maa,
Prii on jälle meie rahwas,
Armas poeg, seest röömusta!“

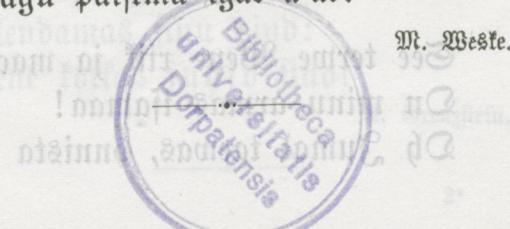
„Kuidas priius meile tuli,
Ütle isa, minule!“
Issa ütles: „Priius tuli
Kui see koidutähike !

Priius hakkas meile paistma
Kui see kume wara koit,
Priius hakkas helendama
Kui see lõkkes koidulloit.

Priius töüsits kui see päike
Koidu kuldse käigu seest,
Orjapöli puges ära
Kui see udu päikse eest.

Aleksander andis käsku:
„„Priius, paista Eesti maal!““
Priius Eesti maal nüüd paistab —
Jäägu paistma igal a'al!“

M. Weste.

25. Kus on mu isamaa.

Kus on mu kallis isamaa?
 Ons Gestimaa, ons Vätimaa,
 Ons Vääne litsas kalda serw,
 Ons Narva jõgi, Peipsi järw?
 Oh laula, keel:
 Mu isamaa on suurem veel!

Kus on mu kallis isamaa?
 Ons Harjumaa, ons Virumaa,
 Ons Iaewarikka Järwa kald,
 Ons Soome kõrge kalljuwald?
 Oh laula, keel:
 Mu isamaa on suurem veel!

Kus on mu kallis isamaa?
 Ons Hiiumaa, ons Muhumaa,
 Ons Sõrwe litsas rannakaar,
 Ehk wiljakandja Kurehaar?
 Oh laula, keel:
 Mu isamaa on suurem veel!

See terve Wene riik ja maa
 On minu armas isamaa!
 Oh Jumal taewas, önnista

Sa meie maad ja Keisrit ka!
 See on see maa,
 Mu armas, kallis isamaa!

J. W. Jannsen.

26. Ole julge!

Ole julge, Gestimaa,
 Ei sind enam kiustata,
 Ei sind enam seu sitke
 Kauaaegne rauakütte,
 Waba hingab sinu pind
 Wene kotkas peastis sind!

Ole julge, Gestimaa,
 Ei sind enam tallata,
 Möllagu kõik marud waljud,
 Langegu kõik mäed ja kaljud,
 Kindel seisab sinu pind:
 Wene kotkas kaitseb sind!

Seisa! filmad üles lõö!
 Kadunud on sinu öö,
 Hommikusta tõusis walgus,
 Sinu ajalugu algus,
 Helendamas sinu pind:
 Wene kotkas juhib sind!

A. Grenzstein.

27. Seisa ikka minu ees.

Isamaa, isamaa!
Kuida wōtad kōlada,
Kuldne sōna, wäljastki
Pōue pōhja tagasi!
Ohtu ehali, hommitul,
Ikka tungib helisedes
Silma, kōrvu kaudu sul
Südamesse väega:
Isamaa, isamaa!

Isamaa, isamaa!
Hoidku arm sind hoolega,
Andku õigust heldeste
Wagaks laitsjaks sinule!
Tema varjul õnnepärjal,
Oitsew ema, hülgades
Igaweses noorusehtes
Seisa ikka meie ees,
Oma lapsi tereta,
Isamaa, isamaa!

Koidula.

28. Ilus oled, isamaa!

Minge üles mägedesse,
Tuule õrna õhule,
Waatke alla oru pōhja,
Üle lille hülgwuse,
Waatke, kuida oja keerleb
Läbi luha läikiwa
Ja siis hüüdke alla orgu:
Ilus oled isamaa!

Waatke, rohke rukis hällib
Uhle nurme nõlwadel,
Tõuuwili tõutab anda
Rohket saaki sügisel,
Wiljapuude okste otsas
Hülgwad anded iluga,
Ja siis hüüdke üle nurme:
Ilus oled, isamaa!

Waatke karja lustipidu
Leherikkas lepitlus,
Kuulge karjalaste laulu
Wastu helskjas wōfikus,
Waatke, kuida kōrgel wōlwil
Taewas helgib sinaga
Ja siis hüüdke taewa poole:
Ilus oled, isamaa!

M. Weske.

29. Mu armas isamaa.

Oh laulgem röömsa healega
Üht väga armast laulu!
See laul on meie isamaa —
Kõik metsad wastu kostku!

Sind meie süda armastab
Ja sinu poolle hoiab;
Kui waenlane sind kurwastab,
Siis püssi alt meid leiab.
Su aasad, wäljad õitsegu
Ja rohkest leiba andku,
Su pöllud, karjad kasvagu
Ja meile röömu saatku.
Mis iial sinu piirides,
Kõik linnad, lossid, saunad,
On armad meie südames,
Nad meik, me' neile omad.
Oh isamaa, sa kallis maa,
Sul' soowib süda õnne
Ja ülendab sind lauluga,
Sa kallis taewa anne!
Meid ikka toida, kanna sa,
Oh isamaa, ja mata,
Kui sureme, su rüppesse
Ring pehmest kinni kata!

J. W. Jannsen.

30. Wööral maal.

Wööral maal ma läisin väike,
Mis ma leidsin wagane,
Kas ma joudsin õnnele? —
Tume oli wööra päike,
Söbris oli hagane,
Kõne kaldus walele.

Läisin mina mitu maada,
Wöotsin uhkest elada,
Wööral rajal raisata —
Süda ei taht' rahu saada,
Meel jäi ikka mötlemäma,
Mötted aga soowima.

Siis ma joudsin, siis ma soudsin
Kuurel sammul edasi —
Pöhjapoolseid radasi —
Issa maja jälle leidsin,
Rägin kodu kallikse,
Siis jäi süda rahule!

Harry Jannsen.

31. Isamaast ikka!

„Isamaada ikka jälle?
 „Kas ja muud ei mõista siis,
 „Kas ja muud ei tea laulda?
 „Wanaks ammu läind see wiis!

Muud ei, jah, ma tea laulda,
 Isamaa — mis igawest!
 Keeb see sõna minu rinnus,
 Hüüab puust ja õlmetest!

Koidula.

32. Mu isamaa.

Mu isamaa, mu wanemate ase,
 Mu kõige arm sam paik siin ilma peal,
 Sind meelest süda kaduda ei lase
 Nii kaua kui ta rinnas tuksub teal;
 Kui kõik ka põhja wauks
 Ja filmast ära kauks,
 Ei wau fina minu silma eest,
 Ei kau fina minu meeles eest.

Mu isamaa, mu lapsepõlwe ase,
 Kus isa ema käed hoidsid mind,

Sind filmast filmad kaduda ei lase,
 Nii kaua kui nad nägemas veel sind;
 Kui kõik ka põhja wauks
 Ja filmast ära kauks,
 Ei wau fina minu silma eest,
 Ei kau fina minu meeles eest.

Mu isamaa, mu mehe-ea ase,
 Kus minu joud on joudsaks saanud teal,
 Sind hädas mehed kaduda ei lase,
 Nii kaua käsi hoiab mööka veel;
 Kui kõik ka põhja wauks
 Ja filmast ära kauks,
 Ei wau fina meie silma eest,
 Ei kau fina meie meeles eest.

A. G. Willigerode järelle.

33. Isamaa!

Isamaa, isamaa!
 Süda, hõiska, helista,
 Räägi, räägi rohkesti
 Tema ilust teistele!
 Kõnele, kuis tema kaisus
 Hingata nii armas on,
 Seleta, kuis walu näha

Tema eest su naau ja sõnn, siis
Kuis su ülem osa ta: nüüd iise
Isamaa, isamaa!
Seidula.

34. Wene sõjalaul.

Nüüd üles, Wene alamad,
Kui waenlased meid piirawad!
Kes Wene leiwast elawad,
Need kaitsku wahwast' isamaad!
Sest õigel Wene alamal,
Kui teada kaugel, ligidal,
Ei ole armjam kuskil maal,
Kui oma Keisri warju all.
Keiser, usk ja isamaa,
Kui kutsuwad meid sõdima,
Siis astkem ette rõõmuga,
Hurraa, hurraa, hurraa!

On Jumal taewas elus weel
Ja Aleksander trooni peal,
Siis julge Wene rahwa meel
Ja rõõmsalt laulab nende keel:
Kõik Wene riigi waenlased

On haganate sarnased,
Kui Wene tuli võletab
Ja Wene mõõk neid maha lõöb.
Keiser, usk ja isamaa,
Kui kutsuwad meid sõdima,
Siis astkem ette rõõmuga,
Hurraa, hurraa, hurraa!

Käib Keiser eel ja näitab teed,
Siis astkem järel', Wene väed,
Ja sõdigem, kõik wennad nüüd,
Sest isamaa on meie hüüd!
Kes iial meitest langewad,
Need auusat surma surewad,
Neid laste lapsed tänavad
Ja neile rahu paluwad.
Keiser, usk ja isamaa,
Kui kutsuwad meid sõdima,
Siis astkem ette rõõmuga,
Hurraa, hurraa, hurraa!

J. W. Jannsen.

35. Sõjalaul.

Laske lipud lehwitada,
Mõõgad, teed meil' raiuge!
Jumal juhib wõidurada,
Wärise, sa waenlane!

Wägi marsib, kasak ajab,
Mõõgad, odad wälguwad,
Sõja läsusöna kajab,
Sammud kõigutawad maad.

Jäta püha Lääne pinda,
Waenlane, siin näed sa meest!
Koju poole kääna rinda
Kättemaksja meeste eest!

Wandugeme püha wannet,
Wene mehed, wanduge!
Jäamaad, me' Looja vannet,
Hoidkem ikla wapraste!

Jooksku higi, jooksku weri,
Andkem waenlastele tuld!
Waba olgu Lääne meri,
Waba olgu Wene muld!

M. Veske järelle.

36. Sõja ajal.

Issa taewas, waata sa
Armuga me' peale,
Tule meile appi sa,
Kuule meie heale:
Waenlane
Wihane
Püüab kahju saata,
Issand, aita wöita!

Hoia fina armuga
Meie riiki rahwast,
Waata meie peale sa,
Kaitse meid sa wahwast',
Ulemid,
Alamid,
Köiki wöta aita',
Abi neile näita'!

Ole kindlaks müüriks sa,
Issand, meie riigil',
Meie jõudu kinnita,
Anna tunda kõgil',
Et ei jäädvustada
Hädasse humiötöd,
Need, kes su peal' lootwad,
Sinult abi ootwad!

Ole meie Reisriga,
Seisa Tema poole,
Et Ta õigus, töde ka
Paistaks waenla sele.
Häbiga
Saada ja
Waenlast taganema,
Häbi sisse jääma.
Ondsad need, kes langewad
Ißamaa eest mulda,
Nende teud seisawad
Kaua rahval tunda.
Mata ja
Ißsand, ka
Neid su risti alla,
Neile rahu anna!

J. Kondt.

37. Sõtta!

Lipud tuules lehitage,
Mõõgaga end lehitage,
Lahing hakkab peage!
Surema, ehk wõimust saama,
Tapina teist, lehk ise jäämä
Sõjamees ei tagane!

Juba mõõgad iihutakse,
Wägi ette nihutakse, !
Peagi hakkab weremäng —
Muld, kus täna peale astun,
Oma werega ehk fastan,
Homme on mu surmasäng.

Surma vastu wälja minna
Tõmban oma püssi winna,
Kuuli saan ehk saadan ma;
Ehk ma surma suus küll seisan,
Siiski Jumalaga wöidan,
Ta wöib hoida, awita'.

Wennad, röömsast' ette astlem,
Sõjariistad lätte wõtkem
Ißamaa ja Reisri eest!
Jumal annab meile wöita,
Waenlast jalge alla heita,
Jumalaga tulesse!

J. W. Jannsen.

38. Lipu-laul.

Kallis lipp, sa lehwid eel
Meie wõidiu wereteel
Ja me' jääme alati

Truuks sul' wiimse meheni —
Edasi!

Wene Keisri wapras väes,
Wene hiilgaw mõõk meil läes,
Waenlasid kas põrguni
Wautame wahwasti —
Edasi!

Lenda, lipp, kui kotkas ja,
Kannul käime kartmata,
Näita teed ja surmaski
Kata meid veel auusasti —
Edasi!

Harry Jannsen.

